

A Szarvas-völgy látképe az Umul-gerincről

MAKLEIT LÁSZLÓ
(szöveg és kép)

Túrák a Déli-Kárpátokban

A Déli-Kárpátok négy fő alkotója a Retezat-, a Páring-, a Fogarasi- és a Bucsecs-hegycsoport, melyek mindegyike további hegységekre, havasokra tagolódik. A Fogarasban és a Retezatban tett korábbi túráinkat követően, újabb célpontként a Bucsecs-csoport két gyöngyszemét, a névadó hegységet, valamint a Királykőt szemeltük ki.

A hegyek lábánál fekvő településeken könnyű szálláshelyet találni, a bőséges kínálatból választásunk Törcsvár (Bran) Vampire elnevezésű kempingjére esett. A völgy fölött impozáns látványt nyújtó vár, mint Drakula fészke vonult be a köztudatba, s bár ennek semmilyen valós alapja nincs, a látogatókat mindez nem zavarja. A termekben és folyosókon hőmpolyóg a tömeg, a vár alatti tisztáson pedig megérkezésünk pillanatában a 21. századra aktualizált középkori napokat tartottak. Nem maradt el a lovagi torna és a kürtöskalács, de a vendégek között színes ruhába öltözött Miki egerek is sétáltak. Ezek után már meg sem lepődtünk, hogy kempingünk reklámját az elnevezés kezdő V-betűjére festett lecsoruló vércsepp jelentette.

A Királykő gerince a hegy lábától csak hosszú gyaloglás után érhető el, ezért legtöbbször valamelyik menedékházban vagy bivakban töltik az első éjszakát, és ezután indulnak az egész napos túrára. Figyelem, az Alpokban megszokott elnevezéssel ellentétben a Refugiul

általában személyzet nélküli bivakházat jelent, a hagyományos értelemben vett menedékház elnevezése Cabana

Bár még a gerincen is találhatunk egyszerűbb szállást, némi osztás-szorzás után a Királykő tetejét jelentő Pásztor-csúcs megmászására egynapos túrát terveztem.

A Törcsvár szomszédságában fekvő Zernyest település elhagyása után a Botorog-csorgó nevű forrás jelentette túránk kiindulópontját. Vízet érdemes bőséggel tankolni, mert a karszt-hegységekre jellemző módon a források a hegyek lábánál találhatók, fent utánpótlásra már nincs lehetőség. A csorgó a faluból kivezető dózerúton akár autóval is megközelíthető, parkolóhely is bőven akad – a túra tehát innen kezdődik.

Kaptató, tisztás, ugató, de békés kutyák, és már el is értük a Cabana Curmatura menedékházat. Sokan itt vagy a közeli sátrazóhelyen éjszákznak, majd indulnak a gerinc irányába. Mi csak rövid pihenőt tartottunk, ezután meg sem álltunk

az első csúcsig, a Királykő tornyáig. Itt még 2000 méter alatt járunk, rövidesen azonban átlépjük ezt a határt, és sorra mászhatjuk a gerinc kétezezeit.

A Hegyes-csúcsot (2150 méter) elérve ennek oldalában találjuk a piros színű, iglu alakú Lehmann Károly bivakházat, mely nem kizárólag menedékhelyet jelent. A kisebb-nagyobb csúcscok között hullámvasutazó túrázók itt biztosan tudják, a gerinc melyik pontján állnak, illetve azt, hogy tempójuk elegendő lesz-e a Pásztor-csúcsig tartó szakasz befejezésére, vagy jobb inkább visszafordulni.

Útban a Királykő gerince felé

Bran vára

Továbbhaladva sorrendben a Nagy-, majd a Közép-, végül a Kis-Cimbalom-csúcs következik, közülük 2231 méterrel – érdekes módon – ez utóbbi a legmagasabb. A vakító napsütésben körültekintve nemcsak a gerinc két oldalán leszakadó meredek hegyoldalakat, eddig megtett utunkat vagy a távolban derengő főcsúcsot tudtuk követni, de tisztán látszott másnapi túránk, a Bucsecs vonulata is.

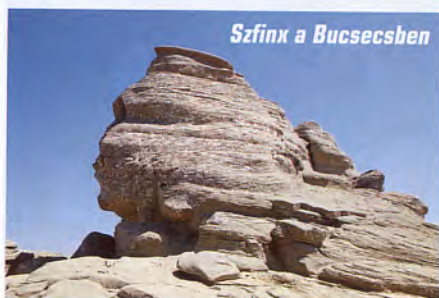
Az útvonal a legtöbb kiemelkedésre felkanyarodik, néhány esetben azok alatt vezet. A Pásztor-csúcsához közeledve vélhetően kevés túrázó vállalkozik egy újabb kitérőre, innen kapta nevét a 2202 méteres Félreeső-Völgykatlan-

A Királykő csúcsai

csúcs. Ha már mindenhová felmentünk, ezt a néhány perces mászást sem hagytuk ki, majd rövidesen elértük a hegység legmagasabb pontját. A 2238 méteres Pásztor-csúcsnak a román nyelvű térképek alapján több szinonim elnevezése létezik. A Piscul Baciului lényegében a magyar elnevezésnek felel meg (bacsó = pásztor), de emlegetik Várful La Om néven is, ami Emberhez-(címzett-)csúcsot jelent.

Utunk innen lényegesen egyszerűbbé vált, előbb omladékos ösvényen, majd egyre szélesebb úton jutottunk vissza a hegy lábához, ahol egy tehénitatónál kiszáradt kulacsunkat is újra tudtuk tölteni. Megrémülni nem kell, a vályúba egy hús forrás vizét vezették. Már szürkült, amikor a Macska-szoros, majd a Zernyesti-szoros sziklafalai közé értünk. Innen, ha nem is nyílegyenes, de sima sétaút vezet a parkolóig, ahová több mint 13 óra elteltével értünk vissza.

Szfinx a Bucsecsben

Látkép a Királykő gerincéről

Az útvonal természetesen ellenkező irányban is teljesíthető, ennek azonban határozott hátrányai vannak. A szorosokon átvezető hosszú gyaloglást követően a „beszállás” nehezebben azonosítható, ami idővesztést jelenthet. A gerinctúra végén, fáradtan, drótköteles szakaszon kell visszaereszkedni a menedékházhoz – és persze az sem mindegy, hol estelődik rá a túrázókra.

Másnap ilyen hosszú túrát nem terveztünk, ezért a Bucsecs-hegység sziklaalakzatait vetjük célba, amik felvonóval is megközelíthetők. Láthatóan sokan gondolkodtak hasonlókép-

Múlt és jelen a Királykő lábánál

Jalomica barlangkolostorának bejárata

pen, mert a borsos jegyár ellenére több mint két órás várakozást követően léphettünk a Busteni felől induló zsúfolt kabinba. Hamar kiderítettük, hogy a hegység több más módon is megközelíthető – kevésbé embertelen körülmények között és sokkal olcsóbban. A felvonóház mellett ajánlkozó terepjárós vállalkozók szolgáltatása a sorállásnál kedvezőbb alternatívát jelent. Ennél is jobb, ha a teljes

útvonalon végig gyalog megyünk, erre azonban a Királykő-gerinctúra másnapján nem vállalkoztunk. A díjnyertes megoldás: Sinaia elhagyása után egy táblákkal lezárt, de járható úton a Jalomica-barlangkolostor közelébe kell eljutni, így nincs felvonódíj, unalmas várakozás és bőven találunk ingyenes parkolóhelyet is. Innen mindössze ezer méter szintemelkedés vár ránk a Bucsecs tetejéig, az Omul-csúcsig.

Első bucsecsi napunk volt tehát a tanulópenz, de szerencsére jutott idő az ismert sziklaképződmények, a Babele (Öregasszonyok), a Szfinx és a Piatra Ciobanului (Pásztor-kő) megtekintése mellett egy kis gyaloglásra

A Zernyesti-szoros

is, az említett barlangi kolostorhoz. Következő túránkat – brassói pihenőnapot követően – éppen innen kezdtük, és a vékonyka Jalomica-vízesés érintésével érkeztünk az Omul előtti gerincre, majd a hegység 2505 méteres csúcsára.

A Bucsecs fennsíkja széles, lapos, nehézségben össze sem vethető a Királykővel, néhány kétezres azonban itt is utunkba akad. A közeli Bucura-csúcs magassága mindössze két méterrel marad el az Omul mögött, majd a Gavanele-csúcs (2472 méter) és a Baba Mare (2294 méter) érintésével érkezünk vissza a felvonó felső állomásához. Várakozás azonban nincs, felvonó nélkül, végig lefelé tartva jutunk vissza a barlangkolostorhoz – vagy annak közelébe, az egyre másra épülő szállodák valamelyikéhez.

További túranapjaink során a Királykő és a Bucsecs több más útvonalát is bejártuk, az első alkalommal szűrületben felkeresett Zernyesti-szorosban pedig még fotótúrát is tettünk, legérdekesebbek mégis a hegységek legmagasabb csúcsaira vezető útjaink voltak. A lenyűgöző tájhoz mintaszerűen festett jelzések és az Alpokban megszokott információs táblák társulnak. A útvonalak túraidejét olvasva ne legyünk nagyképeűek, elég néhány fotózással töltött perc vagy rövid szusszanó, és semmit sem tudunk ráverni a megadott időkre.

Forrás a Bucsecsben